

חֹפְשִׁי זָה לַגְמָרָה

המסדרונות ריקים וכל הכבישות כבר מורטמים, אך האם הסבל, החרם והבריות שבני נוער חווים במהלך שנת הלימודים נגמרים ברגע שהחופש הגדול מתחילה?

מאת כת"צ אריד פז // תמונה shutterstock

על התופעה המוכרת של בריאותן נאמר כבר הכו, וכך שספדי גדים, כך גדלה גם המכduות אליה. היום אנחנו כבר ידעים מרובית מקרים הבריות והנדוי החברתי מתחילה בין קירות בית הספר, שכן שם מבלים התלמידים את רוב זמנם וכך הם חשובים יותר מקרים בריאות: אבל מה כאשר אין יותר סපל למקומות לשבת עלי או מחברת כתוב בה, וכולנו יוצאים לחופש אחר? שוחחנו עם כמה בנות נוער על האופן שבו משפיע החופש על אותן בני נוער מנודים, לטוב ולרע. המשקנות? מתרקות.

**"זו תחושת דיכאון
נוראית. אני הרי יודעת
שכולם מבלים בקייז
ועושים חיים, ורק אני
תקועה בבית"**

כבר לא מתבישת

הסיפור של אריאלה היימן (16) קצת שונה. אריאלה החליטה להיחשך כאן בשמה המקורי, בזאתה. את הספר האישי שלה היא לא מتابשת לשפתח, ולא רק איתה. יחד עם חברה הקימה אריאלה דף פיסיוק שונען לעורר פודעות לתופעה הנוראה. "הקמננו את הקבוצה על רקע דחיה חברתית שעברנו", היא מספרת לנו. "אנחנו פעילות כבר שנתיים, והגענו להcopון אפקטי תקשורת".

אריאלה כבר סיימה את לימודי בית הספר, אבל היא עוד זכרת את התחושה של ציהה לחופש הגדול בתורה בת נוער מנודה.

אך הרגשת כשנגמר השיעור האחרון? "מצד אחד, הרגשתי שחרור - לא יצאנו לראות שוב את כל האנשים שעשו לי רע. כאשרנו אמרת' 'אנשיים' אני לא מתחוננת רק לילדים: היו תקופות בבית ספר שגם המורים לא היו נחמדים אליו". מצד שני, זו תחושת דיכאון נוראית. אני הרי יודעת שכולם מבלים בקייז וועושים חיים, ורק אני זכרת שהייתי תקועה בבית. ובכל זאת, זה היה עדיף. אני זכרת שהייתי מעודדת את עצמי: 'עוד מעת יוצאים לחופש'. זה הדבר היחיד שהשאר אוית שפיה.

זכורות לרגע חוויתם כפויות מהחופש הגדול?
"בטח! יום ההולדת שליל חיל בחופש הגדול, ואימת שליל לקחה אותי לטoil בת מצווה בטורקיה. הינו במלון 'הכל כלול' ענק! ואני זכרת שכבותי על מזרון ים בבריכה וחשבתי לעצמי 'כמה טוב שאני פה, רוחקה מהגיגיינום הוא שם'. זה היה רגע מאושר שאני זכרת היטב."

מה הייתה משמעות לאחרים במצבר?
לזכור שיש שתי ברירות: האחת היא לשבת ולבכות כמו רע, כמו שהעולם לא הוגן ולהתחנן לצדק, והשנייה היא לעשות 무엇ים. נכון, בית הספר לא סובלים אותו, אבל יש הסון מקומות שעדיין לא הכירו אותו בהם, ושם אפשר לפתח דף חדש. יכול להיות זהה יקח קצת Zeit, אבל אם תמצאו מישוהו להתחרר אליו. לעומת זאת, אם תישארו בבית בחיבור ידים, זה לעולם לא יקרה. הכוון לשנות קיים בכך".

מחפש שקט

המציאות בבית הספר קשה, כך לפחות במספרת ס' (15) כשאנחנו מבקשים ממנה לשף אותנו בהמה שעובר עליה כשהחופש הגדול עוד לא נרא באופק. "כשאני הולכת לבית הספר בוקר, כל הבנות שאני עוברת לידן צוחקות ומצביעות עלי". כיש דיון בכיתה, למשל, תמיד עוקצים אותם ואומרים לי של מה אני אומרת או עושה זה כדי לקבל תשומת לב, למורת שאני רק רוצה להשתתף. אני רק רוצה שהיא לי שקט. שאף אחד לא יצחק עלי או ירביץ לי".

יש לך תכניות לחופש הגדול?
אני מתכוננת להعبرו בבית, אבל למי שפחות בעניין של רבייה ורוצה להיפתח לחברים חדשים ולהשאיר את מה שהוא עבר בבית הספר, אני ממליצה ללקת לתנועות נוער ולמחנות קיז. מקרים שם המון אונסים, לאו דווקא מאותה העיר. במחנה הקיז של הצופים, למשל, יש שערת שבטים ותמיד מקרים שם חברים חדשים. הitarian העתיק הוא שלילדים מערבים אחوات לא מקרים אתכם ולא שמעו את כל השמועות השקריות שמספרים עליהם בבית הספר, וכן קל יותר להתחבר איתם".

מהן ציפיותיך ל��ראת השנה החדשה בבית הספר?
כן, כי לשמחתי נרשמתי לבית ספר חדש. אני מקווה שם יפסיקו לצחוק עלי, להפסיק שמוות ולהפסיק אותי למשהו שאני לא. אני מקווה להתחבר עם אנשים חדשים. שום דבר מבית הספר הקודם שלי לא יחסר לי בחופש".

שנה חדשה - הזרמנות חדש

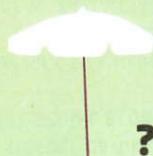
ט' (16) מסבירה שהיא נאה בנדיי שלה, כי הוא הפראותה למי שהיא היום. "להיות 'מנודה' אומר ש愧 או חד לא מדבר איתה, חוץ מחברה אחת או שתים בסקרה הטוב, ואם מישהו פונה אלייך זה רק כדי לקלוט אותך או לודד עלייך", היא משליפה. "כשיצאת אל החופש הגדול בעבר, הייתה בטוחה שהמצב ישתפר כשאחוזה, אבל למרבה הצער הוא לא השתפר. בחופש זה הגיע לשאים חדשים: רבתה עם מימי דרכ הצעיט באפיוק והיא התחללה לכתוב עליי כל מיני שקרים וקלות ביצאת הכתית. היא עוד צאתים שנאנשים פתחו איתי סתם כדי לקלוט אותי".

דעת שכך יראה החופש שלך?

"הציפיות היו שם המצב לא ישתפר, הוא לפחות לא יחמיר. רציתו החופש כי יומי מהנה עם שתי החברות שעוד יש לי. כשהחופש עמד להיגמר קיוויתי שהמצב בבית הספר ישתפר, אבל מהר מאד הבנתי זהה לא יקרה".

בקבוצות מקרים כמו של ט' אנחנו לומדים שיחד עם האפשרויות הנפתחות לפניינו נוער מנודים בתקופת החופש הגדול, גדולה גם החשיפה לבריותן בراتש (כמו שכלנו יודעים, האינטרנט תופס חלק גדול מזמן החופש).

מה הייתה מייצגת לבני נוער ממצב דומה ל��ראת היציאה לחופש?
"שלא יותר, שימצאו חברים, וכמה שזה קשה - שננסו להתקrab לאנשים מהשכבה שלהם. פתחו בשיחות עם אנשים שנראים להם ניטראליים, ואל תחחו - אנשים משתנים במהלך החופש. חוץ מזה, שנה חדשה מביאה אותה הזרמנות חדשות".

מה אומרים המומחים?

שוחחנו עם ד"ר שירי דניאלס, מנהלת מקצועית ארצית בעמותת ע"ר. "למרות שתלמידים נוהגים לומר שהם מוכנים בקוצר רוח לחופש הגדל, החופש הגדל מביא עמו פידה לא קטנה של מצוקה עבר מטבגרים רבים", היא מסבירה. "בעקבות המצוקה עלולות לעתים גם תחושות של אשמה, תשכול וbosha אצל בני הנעור, רגשות שנובעים מקיומו של פער בין הציפיות מהחופש לבין תחושות של החמצה ואכבה מהמציאות. למטבגר נדמה שיכולים מבלים ונוהגים ורק הוא בודד בתחושותינו. רבים מתאימים חשושים להיות לבד ולחוות תחושת שעומום. בגין לחישו היצבור הגורעים שהשעומים זוכה להם, יש למצב זהה יתרונות גדולים: מחקרים מצאו כי שעומנים הוא מצב תודעה המקדם שימוש בדמיון, מיקוד והשיבה יצירתיות. המחקרים הוכיחו כי אכן פניו ללא חברים ולא פעילות כמו צפייה בטלוויזיה או משחק במחשב, הביאו לעלייה ביצירתיות. בעקבות השעומים ילדים ומטבגרים מצאו ופיתחו תחומי עניין חדשים ומגוונים".

ממשים אויך קשכחה? אם סודם לפנות לאחורי של עמותת ע"ר בכתובת www.eran.org.il או בטלפון 1201.

**"בחופש זה הגיעו
לשיאים חדשים:
רבתី עם מישמי דרך
הצ'אט בפייסבוק
והיא התחליה לכתוב
עליהם כל מיני שקרים
وكليلות"**

